

Pracujeme s pohádkovými texty – posloucháme, čteme, vypravujeme, hledáme odpovědi...

(soubor pohádkových textů určených nejen k rozvoji čtenářských dovedností a vyjadřovacích schopností, ale i k zamyšlení)

- 46.** a) Přečtete si následující pohádku.
b) Zkuste si také zahrát na písmenka. Ke každému písmenu v abecedě přiřadte (vymyslete) slovo, které je podle vás či pro vás nejvhodnější.
c) Popište psa a kocourka.
d) Pokuste se vymyslet, jak by mohl dědeček učit další písmena abecedy.

Kocourek a písmenka

JIŘÍ KAHOUN

„Mami, jdu se proběhnout,“ povídá kocourek a šel.

„Nechod daleko,“ řekla maminka.

„Neboj,“ mňoukl kocourek.

„A dej pozor na psy,“ volala za ním maminka.

„Neboj,“ mávl pacičkou kocourek a šel. Utíká, skáče a kličkuje. Doběhl k dřevěným vrátkům. Byla na nich tabulka s nápisem. Kocourek se posadil a oddychoval. Díval se na tabulku a říkal si. Copak je asi na ní napsáno? Pak podlel vrátka na dvůr. Před boudou spal veliký pes.

„Nespi,“ žďuchl do něho kocourek.

„Vždyť já nespím. Já jen tak,“ zabručel pes.

„Umíš písmenka?“ zeptal se kocourek.

„Jo,“ zvedl hlavu pes.

„Tak mě nějaká nauč.“

„Jo. A jaká?“

„Třeba, abych přečetl tabulku na vrátkách.“

„Tak jo,“ bručel pes. Chvilku přemýšlel a povídá: „Řekni, co jsem já?“

„Pes,“ povídá kocourek.

„Dobře. A jakým začínám písmenkem?“

„Písmenkem p.“

„Správně. A co je nad námi?“ ptal se pes.

„Obloha. Písmenko o.“

„Výborně,“ usmíval se pes. „A co visí na dveřích?“

„Dobře, velice dobře,“ bručel spokojeně pes. A naučil kocourka všechna písmenka.

Potom šel kocourek před vrátka a četl: „POZOR ZLÝ PES.“ „Júúú!“ lekl se kocourek. Znovu vlezl na dvůr a ptal se psa: „Kdopak je ten zlý pes?“

„To jsem přeci já,“ usmíval se veliký pes.

„Júúú!“ naježil se kocourek a utíkal domů.

(Z časopisu Sluníčko)

47. a) Přečtete si následující pohádku.

b) Nakreslete Makového mužíčka.

Jak se Makový mužíček učil písmenka

FRANTIŠEK NEPIL

„Tak si myslím, že je nejvyšší čas naučit Makového mužíčka písmenka,“ řekl jednou stařeček. „Dnes ho naučím psát.“

„Co bys ho učil?“ namítala stařenka, „na psaní mají děti dost času v šesti letech. A pak – čím bude takový Makový mužíček psát? Tužka je na něho velká. V tak malých prstíčkách ji neudrží.“

„To je pravda,“ zarazil se dědeček a chodil chvíli po světnici.

„Už to mám! Bude psát prstem do mouky. Rozetřeme mouku po stole a Makový mužíček bude psát do ní.“

„To zrovna!“ mračila se babička, „já mám sotva na jednu placku a vy si do ní budete čmárat.“

„Vždyť ji pak zase smeteme do truhličky,“ sliboval dědoušek, „však se neboj, o mouku tě nepřipravíme.“

Stařenka šla tedy do almárky a rozetřela ždibku mouky po stole. Stařeček si posadil Makového mužíčka k ruce a vysvětloval mu: „První písmenko v abecedě je A. A jsou vlastně štafle. Lidé je potřebují, když bílí světnice.“

(Makový mužíček)

- 48.** a) Přečtete si následující pohádku.
b) Nahrad'te slova „netrefilo“, „cobydup“ synonymy.
c) Namalujte k příběhu obrázky.
d) Které prasátko běželo nejrychleji?
e) Které prasátko plavalo nejrychleji?
f) Které prasátko rylo nejrychleji?
g) Které prasátko si pamatovalo cestu domů?

Čtyři malá prasátka

HANA DOSKOČILOVÁ, UPRAVENO

Malá prasátka, první, druhé, třetí, čtvrté – šla spolu na výlet. Šla pěšinou hustým lesem, přes palouček s modrým vřesem a tam první prasátko řeklo ostatním:

„Budeme se předhánět, kdo umí nejrychleji utíkat!“

A tak prasátka běžela o závod a nejrychlejší bylo to první. Potom čtyři prasátka prošla houštím plavuní, zůstala stát nad tůň a tam druhé prasátko řeklo:

„Poplaveme přes říční tůňku tam a zpátky!“

A tak prasátka plavala o závod a nejdřív bylo zpátky na břehu to druhé. Chvíli se prasátka ještě sušila, pak přebrodila řeku, až došla na paseku. Na pasece řeklo třetí prasátko:

„Zkusme, kdo udělá rypákem nejhlubší jámu.“

Prasátka tedy ryla o závod v zemi a nejhlubší jámu udělalo to třetí. Jenže potom už se začalo stmívat a prasátka musela domů.

„Pamatujete si cestu?“ zeptalo se polekaně první prasátko, které umělo nejlíp utíkat, ale domů netrefilo. Druhé prasátko, co umělo nejlíp plavat, si cestu také nepamatovalo. Ani to třetí, co umělo nejlépe rýt v zemi.

Ještě štěstí, že čtvrté prasátko, co nic neumělo nejlíp, jim řeklo:

„Jen se nebojte a pojďte za mnou. Jsme přece na pasece, musíme nejdřív k řece, kolem tůň přes plavuně, na palouček s modrým vřesem, pak pěšinou hustým lesem – a jsme doma!“

A doopravdy. Malá prasátka – první, druhé, třetí, čtvrté – byla doma cobydup!

(Mateřídouška)

- 49.** a) Zarecitujte následující báseň.
b) Ilustrujte báseň.
c) Vyhledejte v textu personifikaci. *
d) Který motiv se v textu opakuje? *

Pohádka – Písnička

FRANTIŠEK HALAS

Had s korunkou a Meluzína
v tom lese stříbrném,
Sněhurku záblo, ó ta zima
v tom lese stříbrném.

Vzali jí míru na kožíšek
v tom lese stříbrném
a postavili domek z šišek
v tom lese stříbrném.

Pan Měsíček se na to díval
v tom lese stříbrném
a větrům měchy zapošíval
v tom lese stříbrném.

Ach, Sněhurka jen štěstím vzdychá
v tom lese stříbrném
a hromská zima honí bycha
v tom lese stříbrném.

(Halas dětem)

Lenost a líní hrdinové pohádek

74. Přečtete si následující pohádku.

- a) Vymyslete si nějaké nařízení a napište oznámení, jaké by mohl napsat starosta.
- b) Ve které části textu je náznak pracovního postupu? *
- c) Uvedte přísloví, rčení, které se týká lenosti.
- d) Napište přirovnání: Líný jako...
- e) Měl Kašpárek ve všem pravdu? Uvědomil si vždycky, na co má právo? Vycházejte z významového rozdílu slov dát, prodat.
- f) Uvedte synonyma ke slovům: *libovat si*, *obtížné*.
- g) Ke slovesu *lenožit* uveďte slova příbuzná a určete jejich slovní druh.
- h) Vysvětlete význam rčení: *Líná huba – holé neštěstí*. *

Jak Kašpárek naučil pracovat lenochy

MICHAL ČERNÍK

Bylo poledne a z oken vonělo vaření. Kašpárkovi zakručelo v břiše. Zašel do pekařství, aby si koupil housku.

Pekař jen ospale zamžoural očima.

„Vidíš, že mám prázdné police. Za vsí je pole obilí. Poseč ho, vymlať, namel si mouku a housku si upeč. Za tu housku chci jednu korunu,“ řekl a natáhl ruku pro tu korunu.

„Takovou housku já raději nechci, jen si ji snězte sám,“ odvětil Kašpárek a odešel.

Kašpárek měl žízeň a zašel do hostince. Chtěl si koupit vodu se šťávou.

Hostinský se líně protáhl a zív.

„Třešně rostou na stromě. Natrhej si je, vylisuj šťávu a vodu si naber z potoka. Za tu šťávu chci jednu korunu,“ řekl a natáhl ruku pro tu korunu.

„Za takovou šťávu pěkně děkuju, jen si ji vypijte sám,“ dopálil se Kašpárek a bouchl za sebou dveřmi.

Alespoň si natrhám trochu třešní, sliboval si Kašpárek. Ale plody rostly vysoko. O kousek dál pod jiným stromem pochrupoval sadař. Kašpárek na něj zavolał:

„Hej, sadaři, půjčte mi žebřík, natrhám si pár třešní!“

Sadař ani neotevřel oči a jen utrousil:

„V lese si pokácej strom, rozřež ho a žebřík si udělej. Za ten žebřík a třešně chci korunu. Strč mi ji do kapsy.“

Kašpárek ani nemukl. Jen si pomyslel: jejdánka, to jsou mi tady lenoši, takové jsem ještě neviděl. Rozhodl se, že půjde za starostou.

Starosta úřadoval v radnici na náměstí.

„Pane starosto, mohl byste uspořádat soutěž lenochů,“ prohlásil Kašpárek. „Vaše město by to určitě vyhrálo.“

„Raději mi porad, co mám s nimi provést,“ bručel starosta.

„A to já vím,“ zasmál se Kašpárek. „Mohli by vám tady před radnicí dělat sochy. Lidé by se jim obdivovali. A lenochům by se to určitě líbilo.“

Starosta se zamyslel.

„Tohle se mi zamlouvá,“ řekl.

Hned poslal pro hostinského, pekaře a sadaře. Postavil se před ně a úředním hlasem jim oznámil:

„Rozhodl jsem se, že by před naší radnicí měly stát sochy. A tak mě napadlo, že ty sochy byste měli dělat právě vy. Za práci dostanete dobře zapláceno.“

„To přeci není žádná práce. Budeme jen stát a koukat se,“ libovali si lenoši.

„Ale sochy se nesmí ani pohnout,“ připomněl starosta.

Lenoši se postavili před radnici a dělali sochy.

Chvíli stáli bez pohnutí. Po čase začala jednoho brnět noha. Druhému usedla na nos moucha. Třetího zase něco svědilo. A taky už měli hlad a žízeň. Jeden přešlápl z nohy na nohu. Druhý se ohnal po mouše a kýchl. Třetí se podrbal.

Starosta se vyklonil z okna a zvolal: „Copak je to za sochy, které se mi tady hýbou? To nejsou žádné sochy!“

„Pane starosto,“ nařikali lenoši, „dělat sochy je strašně namáhavá práce. Kdybychom jenom tušili, jak je to obtížné! My raději půjdeme pracovat!“

„Koukejte zmizet!“ křikl starosta.

A lenoši utíkali domů.

Pekař šel za hospodářem. Hospodář posekal obilí, vymlátil ho, nechal semlít mouku, pekař si mouku odvezl, zadělal těsto a upekl housky. Sadař pokácel

smrk, vyrobil žebřík, natrhal třešně a hostinský z třešní vylisoval šťávu. Pekař dal potom Kašpárkovi housku a hostinský mu nalil sklenici třešňové šťávy. Oba jen mávli rukou, že to je zadarmo.

„I ne, chci jednu korunu,“ řekl Kašpárek a nastavil ruku.

Zacinkal přitom rolničkami a všichni se rozesmáli.

(Kašpárek)

75.

A. Přečtete si následující pohádku.

a) Přečtete a vypište nejméně dvě věty z následujícího textu, ze kterých poznáme, že se jedná o pohádku. *

b) Poznali jste jistě, že jde o moderní pohádku a že jde o pohádku autorskou. Podle čeho?

c) V čem se tato pohádka shoduje s pohádkou klasickou? *

d) Které rčení by se k pohádce hodilo nejvíc?

Líná huba – holé neštěstí.

Jablko nepadá daleko od stromu.

Bez práce nejsou koláče.

Když se lenost blíží k mozku, je už pozdě na rákosku. (Jiří Žáček)

e) Zpracujte pohádku formou komiksu. *

f) Vymyslete tři kouzelná slova a napište své přání.

O přáních pak můžeme diskutovat.

g) V čem lenoch vynikal?

h) Měl lenoch i nějaké kladné vlastnosti?

ch) Jaký typ vět v textu nejčastěji najdete?

i) Jaké jsou tvary sloves v přímé řeči? Proč asi?

Inspirujeme se pohádkami, pohádkovými motivy a vytváříme vlastní texty

(soubor pohádkových textů nejen autorů známých, ale i méně známých či zatím zcela neznámých žáků a studentů)

86. Zkuste si zahrát na spisovatele. Seznámíme vás vždy jen se začátkem pohádkového příběhu; zkuste uvedené ukázky dotvořit podle své fantazie; vymyslete vhodné názvy pohádek.

a) Jednoho nádherného dne si obr Edy vyšel na procházku. A jak tak jde cestou necestou, dostal strašnou chuť na sladké. Za chvíli uviděl perníkovou chaloupku. Obrovitou rukou vytrhl celou chaloupku z mechu a slupnul ji i s ježibabou na posezení.

Po pár dnech ho začal hrozně bolet zub. ...

b) Byl jednou jeden čaroděj. Jmenoval se Čáryfuk. Bydlel v černém strašidelném lese. Ten čaroděj byl hodně popletený. Jednou měl hlad a doma neměl nic k snědku. Tak si řekl: „No, nic tu nemám, ale to nevádí. Umím přece kouzlit. Vykouzím si něco k jídlu. Tak, čáry máry pod kočáry sklenička babička bum!“

A najednou venku zahřmělo a spustil se déšť.

„A jejejejeje, já jsem to kouzlo zapomněl. To jsem ale popleta.“ ...

c) Jsem fialová botka sandálka a o prázdninách jsem chodila s druhou botičkou na nohou naší holčičky. Ven jsme chodily často, ráno i odpoledne. Jednou jsme šly do lesa na ostružiny. Naší holčičce moc chutnaly. Moje věrná kamarádka – druhá botička, byla všude se mnou. (oceněná soutěžní práce 7)

87. Přečtěte si nějakou klasickou pohádku a zkuste ji trošku zmodernizovat (viz následující ukázky).

A. a) Co všechno vás v pohádce *O Červené kšiltovce* překvapilo? Proč?

b) Co jste se o Červené kšiltovce dozvěděli? Jaké měla vlastnosti?

O Červené kšiltovce

Na kraji jednoho velkoměsta žila holčička, které nikdo neřekl jinak než Červená kšiltovka, protože nikdy nevycházela bez červené kšiltovky na hlavě. Jednou ji maminka poslala k babičce, aby jí popřála k narozeninám. Kšiltovka dostala od maminky jízdenku na MHD a kreditní kartu, aby babičce v obchodě něco koupila. Kšiltovka si nasadila kšiltovku na hlavu a vyrazila.

Nejdřív se zastavila v supermarketu, kde pro babičku koupila MP3-přehrávač a mobilní telefon. Nasedla na metro a jela. Přisedl si k ní podivný člověk a hned se s ní chtěl dát do řeči. Jenže Kšiltovka věděla, že se nemá bavit s cizími lidmi, a nevšímala si ho. Prapodivný člověk si povšiml, že Kšiltovka má tašku plnou značkové elektroniky, a sledoval ji.

Kšiltovka došla k paneláku, ve kterém bydlela babička, a zazvonila. V tu chvíli k ní přiskočil ten divný člověk z metra a chtěl jí vytrhnout tašku. Kšiltovka však nezazmatkovala, vytáhla z kapsy sprej se slzným plynem a nastříkala mu ho do očí. Najednou, kde se vzal, tu se vzal, objevil se u Kšiltovky strážník a už nasazoval zloději pouta. Když byl muž zajištěn, představil se zachránce Kšiltovce jako strážník Jiří Myslivec, který má na starosti sídliště Hluboký les. Zkontroloval zloději doklady a zjistil, že je to dlouho hledaný zločinec Standa Vlk.

Jakmile Myslivec odvedl Vlka pryč, Kšiltovka vyjela výtahem do devátého patra, kde bydlela babička. Když jí babička otevřela, zdálo se Kšiltovce, že má babička nějaké velké oči, bílé zuby a i jiné uši. Když se na to zeptala, babička jí prozradila, že byla na laserové operaci očí, aby nemusela nosit brýle, dědeček jí k narozeninám zaplatil bělení zubů a plastickou operaci uší, aby jí tolik neodstávaly. Kšiltovka předala dárky, ze kterých měla babička velikou radost, a vyprávěla babičce, co cestou k ní zažila.

(ze školní praxe 6)

- B.** Přečtěte si následující pohádku.
- a)** Co Jan udělal pro to, aby získal hudebníky do své kapely?
 - b)** Mohl udělat ještě něco? Nebo nějak jinak?
 - c)** Co si myslíte o tom, že unesl Elišku?
 - d)** Popište a vysvětlete chování rodičů před koncertem a po něm.
Proč s Janem sepsali smlouvu?

Budulínek trošku jinak

Myslíte, že Budulínek byl malý chlapeček, kterého liška odnesla na ocase a kterého babička s dědou museli zachránit?

Jenže nejnovější studie dokázaly, že všechno bylo úplně jinak.

Ve skutečnosti se jmenoval: JAN BUDULÍN, bylo mu 18 let a bydlel U Liščího ocasu 25, v Sedmihorkách.

Jan Budulín se už od svých 8 let věnoval hudbě. Jeho snem bylo mít svou vlastní kapelu.

Ale byl v tom jeden háček. Chyběli mu muzikanti. Podal tedy do novin inzerát, že hledá bubeníka a dva kytaristy. A tím to všechno začalo. Koušek od Janova domu žila rodina Lišků. Každý večer z jejich domu zněla hudba. Jan, kterému ještě nikdo neodpověděl na inzerát, se šel zeptat, jestli by s ním nezaložili kapelu. Pantáta Lišák, bývalý světoznámý hudebník, ho však odmítnul. Jan, který se vrátil domů celý nesvůj, vymyslel ještě toho dne plán. Jednoho večera, když celá rodina spala, unesl malou Elišku Liškovou. Jako výkupné požadoval, aby s ním její rodiče hráli na koncertě. Rodiče se okamžitě rozhodli a na koncert jeli. Vystoupení mělo obrovský úspěch, takový Jan ani rodina Lišková vůbec neočekávali. Sepsali tedy smlouvu a stala se z nich velice známá kapela a také dobří přátelé.

(oceněná soutěžní práce 7)

- 88.** Co takhle napsat ještě další dopisy pohádkovým postavám? Inspirujte se následujícími ukázkami. Nezapomeňte na oslovení, nebojte se podepsat. (A obálku s adresou můžete opatřit i vaší originální pečetí).
- a) Co všechno udělal Pat podle následující pohádky jinak, než měl?
 - b) Jaký asi mají Patovi rodiče ke svému synovi vztah?
 - c) Co by si asi pro svého syna přáli?
 - d) Zkuste napsat dopis, kterým Pat odpoví na tento dopis svých rodičů.

Milý Pate,

děkuji ti za tvůj minulý dopis... Moc mě potěšil. Trvalo však docela dlouho, než si dopis našel ke mně cestu. Příště, prosím, nezapomeň nalepit známku. Možná se vše také urychlí, když napíšeš i ulici, a ne jen název města. Ale jelikož se to nastalo poprvé, listonoš si s tím přece jen poradil.

S tatínkem jsme nad tvým dopisem dlouho dumali. Jak nad jeho formou, tak nad jeho obsahem. Příště, prosím, prokaž znalost abecedy. Bylo by též vhodné, kdybys použil třeba dva papíry a nesnažil se vše vmáčknout na jeden. Jinak... Kromě neořezaných obyčejných tužek existují i propisky...

Co se týče obsahu dopisu... Pochopili jsme, že pořád bydlíš s tím Matem. Nic proti němu nemáme. Ale možná by ses měl víc osamostatnit. Najít si nějaké děvče a usadit se. Kousek od nás je na prodej takový malý domek. Tatínek se zítra půjde zeptat majitele.

Když bydlíš s tím Matem, lítáš pořád v průšvihů. Věčně věků jsi v nemocnici, protože se vám něco vymkne z rukou. Já vím, že ty jsi od malička šikovný, a proto mi nezbyvá nic jiného než vidět původce těch malérů v Matovi. Občas mám strach, že má na tebe nějaký špatný vliv. Vždyť když jsem tě viděla naposledy, uvědomila jsem si, že se už dokonce oblékáš podobně jako on.

Tatínkovi se moc líbí tvůj návod, jak vysoušet zbytky vody z vany fénem. Je zavřený v koupelně už asi hodinu a fén je pořád slyšet. Asi to dovádí k dokonalosti. Při tvé příští návštěvě si o tom můžete popovídat.

Zatím se měj moc krásně. Budu ráda, když zase brzy napíšeš.

Tvá milující maminka

(ze školní praxe 7)

89. Přečtěte si cenné rady malých čtenářů pohádkovým postavám. Nechte se inspirovat – také si vyberte nějakou pohádkovou postavu a podobné doporučení jí napište.

Pokud máte nějaké jiné sdělení pro svou oblíbenou pohádkovou postavu, připojte je.

Ahoj trpaslíci!

myslím si, že byste si Sněhurku měli více hlídat. Například byste si ji mohli vzít s sebou do dolů. Třeba by mohla být k něčemu užitečná. Například by vám mohla skládat drahokamy podle barvy a velikosti, abyste se v nich lépe vyznali. Nebo ji poučte, aby nikomu neotvírala. Ale to moc nefunguje, jak znáte z pohádky O neposlušných kůzlátkách. Doufám, že jsem vám dala dobrou radu a že na Sněhurku už budete dávat větší pozor.

Všechny vás zdraví Laura, žákyně 3. třídy

(ze školní praxe 8 a)

Milá Karkulko,

již několik let sbírám odvahu ti napsat a zeptat se na otázku, která mě trápí.

Proč?

Proč každý rok, když má babička narozeniny, naletíš tomu vychytralému vlkovi?

Maminka ti každoročně připraví pro babičku košíček plný dobrot a ty jdeš poblahopřát babičce do jejího domečku.

Trasa je také každý rok stejná, v tom snad háček nebude.

Ale jakmile se objeví vlk, tak prostě nejspíš zpanikaříš a problém je tu!!!

Každý rok si musím do kalendáře červeně zaškrtnout datum, kdy má babička narozeniny, kdy vás budu muset jít OPĚT zachránit.

Musím si vzít volno a už od rána jsem jako na jehlách, uši nastražené a poslouchám a poslouchám, až uslyším chrápání, tak vím, že musím vyrazit.

Karkulko, prosím tě, zkus letos nad vlkem vyvrát. Jdi rovnou za babičkou, nesbírej žádné kytičky a s nikým nemluv!

Těším se na setkání s tebou a babičkou na narozeninové oslavě

Myslivec

(ze školní praxe 9)

- 90.** Prečtete si nasledujúci dopis ve slovenštině a zkuste jej přeložit do češtiny.
- a) Jak si představujete „lesní školu“?
 - b) Co všechno dělala princezna pro draka v uvedené pohádce?
Jaké k tomu mohla mít důvody?
 - c) Co pro draka znamená princeznina společnost?

Milý princ z královstva

za siedmimi horami a siedmimi dolami!

nedávno mi lesné zvieratká doniesli klebetu, ktorá v tvojom kráľovstve koluje. Že vraj máš na mňa ťažké srdce kvôli princeznej, ktorú som údajne uniesol, a že sa chystáš na jej záchranu do boja!

Milý princ! Za prvé Ti chcem takto písomne oznámiť, že líškam klebetníciam a vranám donášačkám sa veriť predsa nedá! Ako Ťa to v lesnej škole učili?! Ja som žiadnu Tvoju princeznú neuniesol!

Som už predsa starý storočný drak, bolia ma nohy a ledva sa už hýbem. Keď som sa vydal na malú prechádzku, popozerať si svoje teritórium za kráľovstvom, nešťastne som sa potkol a udrel si krídlo. Zhodou okolností šla princezná okolo a z ľútosti mi pomohla dostať sa do brlohu, kde sa o mňa stará. Nazbierala mi bylinky a robí mi zábaly.

Musím ti pripomenúť, že dávne mýty o mojej sile, dravosti a bojovnosti sú skutočne už len mýtami. Som na dôchodku, ktorý by som chcel stráviť v mieri a pokoji. Ved' ja by som už ani muče neublížil! Oheň ledva vychrlím, a ten hrôzostrašný zvuk, čo vydávam? Ved' to sú moje praskajúce kosti a odlamujúce sa šupiny! Pazúry mám tupé, krídla slabé, a ani do diaľky už veľmi nevidím.

Princeznej spoločnosti sa veľmi teším. Mám sedem hláv, každá si splieta to svoje ako stará babka, neustále sa medzi sebou hádajú, aj preto sa mi podarilo potknúť sa a zraniť si krídlo, lebo sa tie moje hlavy popletené jednoducho nevedeli zhodnúť, ktorým smerom sa vydať. Princezná je taká milá, že keď zaspieva, aspoň na chvíľu mi hlavy zmĺknu a ja si oddýchnem.

Upratala mi môj storočný brloh a slúbila, že so mnou ešte chvíľu pobudne, odnaučí ma hrozivo chrápať, vylieči mi moje tri boľavé zuby, lebo ostatné mi už vypadali a zlepší môj vzhľad, aby sa ma tak zvieratká nebáli. Na starobu predsa každý potrebuje mať kamarátov.

Keď mi bude lepšie, ja ti princeznú donesiem bezpečne do kráľovstva. Za jej starostlivosť o mňa budem jej najvernejším kamarátom! A Ty, princ, si